

28 вересня світова спільнота відзначає Всесвітній день боротьби зі сказом. Метою заходів, присвячених цій події, є привернення уваги людства на проблематику розповсюдження цієї небезпечної хвороби, як серед людей, так і серед тварин.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, сказ реєструється в 113 країнах світу та входить до п'ятірки хвороб, спільних для людини і тварин.

Попри те, що це захворювання вважається одним із забутих, сказ зустрічається більш ніж у 150 країнах світу.

За даними Міністерства охорони здоров'я, щорічно в Україні реєструється близько 100-120 тис. осіб, які звертаються до медичних установ з приводу укусів тваринами, з них - 60 % одержують лікування.

В Україні щороку від сказу помирає 3 - 6 осіб. У період з 2001 по 2016 рр. зареєстровано 45летальних випадків сказу серед населення. Головною причиною, що призвела до захворювання і смерті, укушених скаженими тваринами людей, є небажання або незнання необхідності профілактичного лікування вакциною. Крім того, причиною смерті від цього страшного захворювання є несвоєчасне звернення до фахівців та пізній початок лікування. Очищення рани та імунізація, зроблені відразу після підозрілого контакту з твариною, можуть запобігти розвитку сказу практично на 100%.

Сказ ? особливо небезпечна інфекційна хвороба людей і тварин, що завжди закінчується смертю. Збудником сказу є вірус, який вражає центральну нервову систему. Вірус виділяється з хворого організму тварини тільки зі слиною. Зараження сказом відбувається через пошкоджені шкірні покриви та слизові оболонки, під час укусу або при ослиненні.

Останній випадок сказу в області зареєстровано у липні 2003 року у Звенигородському районі. За медичною допомогою батьки дитини, яка була покусана бродячою кішкою, не звернулися, через що необхідні щеплення не були проведені і дитина померла.

Упродовж поточного року, напруженість ситуації щодо захворювань на сказ серед тварин - збільшилась. На 19-ти адміністративних територіях зареєстровано 77 випадків, з них 21 (27,3 %) – серед диких звірів, 26 - серед собак (33,8 %), 28 - серед котів (36,4 %). Найбільшого поширення ця інфекція набула у Черкаському, Драбівському, Канівському, Корсунь-Шевченківському, Смілянському та Шполянському районах.

Головними причинами поширення сказу є недостатнє проведення регуляції чисельності основного носія сказу - лисиці та інших диких тварин, а також неефективна робота по локалізації і ліквідації осередків сказу.

Сказ – природно-вогнищева інфекція. Резервуаром і переносником вірусу є лисиці, але основну загрозу для людей становлять домашні та безпритульні тварини, зокрема собаки та коти, які заражаються сказом на природі через укуси диких тварин.

Заходи щодо боротьби зі сказом під керівництвом органів місцевої влади здійснюють наступні служби і відомства:

- органи лісового і мисливського господарства відповідають за роботи по регуляції щільності популяції лисиць та їх імунізацію проти сказу;

- органи житлово-комунального господарства ведуть реєстрацію домашніх собак, котів та проводять вилов безпритульних тварин;

- ветеринарна служба проводить щеплення проти сказу домашнім тваринам (собакам, котам), а в осередках сказу і сільськогосподарським тваринам - здійснює ветеринарний нагляд за тваринами, які нанесли пошкодження людям;

- медична служба забезпечує надання невідкладної медичної допомоги всім особам, які зазнали ризику інфікування вірусом сказу.

Вірус у слині хворої тварини з'являється за 10 днів до появи клінічних ознак захворювання. Ось чому за тваринами, які нанесли укуси людям, необхідно проводити ветеринарний нагляд впродовж 10 днів з моменту укусу для визначення його безпечності.

Для попередження зараження цією страшною хворобою необхідно уникати контакту з невідомими та хворими тваринами. Особливу небезпеку в поширенні сказу відіграють укуси дикими хижакami, летючими мишами, котами і собаками. Поява диких звірів у денний час в населених пунктах або на господарських об'єктах - це неадекватна поведінка, що є проявом захворювання на сказ.

Якщо медицина ще не може вилікувати хворого на сказ, то з попередженням виникнення цієї хвороби вона успішно справляється, а саме проведенням щеплень особам з підозрою на можливе зараження вірусом сказу.

Для попередження захворювання на сказ при укусах тваринами необхідно:

- негайно поверхню рани рясно промити водою з милом, краї рани обробити спиртом або настоянкою йоду;

- негайно звернутися за медичною допомогою до місцевого медичного працівника;
- сприяти проведенню 10-денного ветеринарного нагляду за твариною, що нанесла укусу, якщо вона жива і відома;
- невідкладно прийняти повний курс щеплень проти сказу, якщо такий був призначений.

Протипоказань щеплення не мають, дозволено робити немовлятам, вагітним жінкам, людям похилого віку. Препарати для щеплень виділяються безкоштовно.